

**РЕПУБЛИКА СРПСКА
МИНИСТАРСТВО ЗДРАВЉА
И СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ**

ПРЕДНАЦРТ

**ЗАКОН
О УЗИМАЊУ И ПРЕСАЂИВАЊУ
ЉУДСКИХ ОРГАНА И ТКИВА**

Бања Лука, фебруар 2009. године

ПРЕДНАЦРТ

ЗАКОН О УЗИМАЊУ И ПРЕСАЋИВАЊУ ЉУДСКИХ ОРГАНА И ТКИВА

I – ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(1) Овим законом уређује се узимање и пресађивање органа, односно ткива људског поријекла, ради лијечења обољелих лица, начела поступка трансплантације, организација и обављање стручно-медицинских послова у вези са трансплантацијом, узимање органа односно ткива од живог даваоца, узимање органа и ткива од умрлог даваоца, као и друга питања од значаја за трансплантацију.

(2) Одредбе овог закона примјењују се и на узимање и пресађивање ћелија, укључујући крвотворне матичне ћелије из коштане сржи, периферне крви и крви пупчаника.

(3) Трансплантација мора бити организована тако да обезбјеђује сакупљање информација о примаоцима и даваоцима, потреби за органима, односно ткивима, извршеним и планираним поступцима трансплантације, као и извјештавање о свим релевантним подацима који омогућавају праћење кретања органа, односно ткива од даваоца до примаоца.

(4) Трансплантација се може вршити само по поступку, на начин и под условима прописаним овим законом.

(5) Забрањује се сваки вид дискриминације, приликом обављања радњи на основу овог закона и прописа донијетих на основу овог закона.

Члан 2.

(1) Поједини изрази употребљени у овом закону имају слиједеће значење:

а) **Трансплантација** је комплетан поступак узимања органа, односно ткива од једне особе и пресађивања у тијело друге особе, укључујући све процедуре за припрему, обраду и чување истих.

б) **Узимање органа односно ткива** је медицински поступак узимања органа, односно ткива једног лица са циљем пресађивања у тијело другог лица.

в) **Пресађивање** је медицински поступак уграђивања узетих органа, односно ткива једног лица у тијело другог лица.

г) **Чланови породице** су брачни, односно ванбрачни друг, сродници у правој линији без обзира на степен сродства, сродници у побочној линији до четвртог степена сродства, усвојилац, усвојеник и старатељ.

д) **Давалац** је лице које даје, или из чијег тијела се узима орган, односно ткиво ради пресађивања у тијело примаоца.

ђ) **Прималац** је лице коме се пресађује орган, односно ткиво даваоца.

Члан 3

Узимање органа, односно ткива од умрлог даваоца може се вршити након што је, на основу медицинских критеријума и на начин и по поступку предвиђеном овим законом, утврђена његова смрт.

Члан 4.

(1) У поступку узимања органа, односно ткива од живог даваоца, мора се прибавити његов пристанак у писаном облику.

(2) У поступку узимања органа, односно ткива од умрлог даваоца који за живота није дао писани пристанак, али се томе није изричито противио, прибавља се пристанак пунољетног члана породице.

Члан 5.

Сва стручна лица укључена у поступак трансплантације, морају извршити све тестове и процедуре у извођењу поступака узимања и пресађивања органа, односно ткива, потребне за успјешност поступка, као и све оправдане мјере, да се смањи ризик преношења било које болести на примаоца и избјегну све радње које би утицале на квалитет органа, односно ткива за пресађивање у сврху лијечења.

Члан 6.

(1) Пресађивање се може извршити само уз писани пристанак примаоца, односно његовог родитеља или старатеља ако је прималац малољетно или лице лишено пословне способности.

(2) Пристанак из става 1. овог члана мора бити израз слободне воље настале након потпуног објашњења о природи и намјени оваквог начина лијечења, о вјероватноћи његовог успјеха, посљедицама и ризику, као и другим могућностима лијечења.

Члан 7.

Примаоцима и живим даваоцима мора бити обезбијеђено одговарајуће медицинско праћење здравственог стања након трансплантације, у складу са стандардима медицинске струке и овим законом.

II-НАЧЕЛА ПОСТУПКА ТРАНСПЛАНТАЦИЈЕ

Члан 8.

Трансплантација се може вршити само ако је то медицински оправдано, односно ако је то најповољнији начин лијечења, у складу са правилима медицинске струке.

Члан 9.

(1) За узете органе, односно ткива није дозвољено плаћање било какве накнаде или прибављање било какве друге користи.

(2) Забрана из става 1. овог члана не односи се на накнаду и плаћање медицинских и техничких услуга у вези са трансплантацијом и накнаду трошкова даваоцу за путне трошкове у вези са давањем органа, односно ткива.

(3) Давалац има право на бесплатно лијечење у вези са давањем органа, односно ткива, као и на лијечење евентуалних посљедица чији је оно узрок.

Члан 10.

Забрањено је оглашавање потребе за органима, односно ткивима или понуде истих.

Члан 11.

Забрањена је трговина људским органима и ткивима.

Члан 12.

(1) Подаци о даваоцима и примаоцима су заштићени и сматрају се професионалном тајном.

(2) Подаци о даваоцу не могу се саопштавати примаоцу, а подаци о примаоцу члановима породице умрлог даваоца.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, подаци се могу дати на изричит захтјев заинтересираних страна.

Члан 13.

Трансплантација мора бити организована тако да пружа једнаку могућност пресађивања свим примаоцима којима је потребна искључиво у складу са медицинским стандардима.

III– ОРГАНИЗАЦИЈА И ОБАВЉАЊЕ СТРУЧНО-МЕДИЦИНСКИХ ПОСЛОВА У ВЕЗИ СА ТРАНСПЛАНТАЦИЈОМ

Члан 14.

(1) Трансплантација се може вршити у здравственим установама које испуњавају услове у погледу простора кадра и опреме, за обављање здравствене дјелатности и за извођење поступка трансплантације, као и поступка узимања органа и ткива.

(2) Узимање органа односно ткива се може вршити и у здравственим установама које не изводе пресађивање, а које испуњавају услове у погледу

простора, кадра и опреме за обављање здравствене дјелатности и дјелатности узимања органа односно ткива.

(3) За почетак обављања дјелатности из става 1 и 2 овог члана, потребно је обезбиједити рјешење о испуњавању услова за обављање наведене дјелатности, који су прописани актом министра.

(4) Подносилац захтјева сноси трошкове у поступку утврђивања испуњености услова за обављање здравствене дјелатности из става 1 и 2 овог члана.

(5) Министар доноси рјешење из става 3. овог члана.

Члан 15.

(1) Обављање дјелатности узимања органа и ткива и трансплантације органа и ткива из члана 14 става 1 и 2 овог закона престаје, уколико здравствена установа престане да испуњава прописане услове за обављање одобрене дјелатности и/или у свом раду крши закон и подзаконска акта донешена на основу овог закона.

(2) Министар доноси рјешење о престанку рада из става 1 овог члана, на основу Закона о систему јавних служби.

Члан 16.

(1) С циљем стручно-медицинског и организационог усклађивања, усмјеравања рада и активности у области трансплантације, оснива се координационо стручно тијело- Координациони центар за трансплантацију органа и ткива (у даљем тексту Координациони центар).

(2) Координациони центар налази се у саставу Клиничког центра Бања Лука, као организациона јединица.

Члан 17.

(1) Координациони центар обавља послове сакупљања, обраде и размјене података значајних за трансплантацију са свим здравственим установама које се баве трансплантацијом у окружењу и одговарајућим међународним организацијама.

(2) Поред послова из става 1. овог члана, Координациони центар обавља и следеће послове:

а) доноси и организује програм трансплантације у Републици Српској (у даљем тексту Република),

б) обезбјеђује непрекидан рад своје централне канцеларије, 24 часа дневно, 7 дана у недељи,

в) води базу података о даваоцима и примаоцима,

г) води регистар особа које се противе даривању органа и ткива после смрти,

д) води регистар писаних изјава о престанку давања органа, односно ткива и редовно га доставља здравственим установама које се баве узимањем односно пресађивањем,

- ђ) обезбјеђује просљеђивање података о даваоцу тимовима који врше узимање и пресађивање органа односно ткива,
- е) припрема јединствену листу чекања за пресађивање по реду хитности према клиничким индикацијама, а на транспарентан начин и редовно је доставља здравственим установама које се баве узимањем односно пресађивањем,
- ж) организује и предлаже здравствене установе у којима се врши узимање органа односно ткива и координаторе,
- з) врши контролу и усклађивање програма трансплантације са међународним стандардима,
- и) обавјештава јавност и медицинску струку о даривању органа, односно ткива и резултатима програма трансплантације,
- ј) на одговарајући начин упознаје јавност и медицинско особље са програмом трансплантације,
- к) координира и организује пренос органа, односно ткива до здравствених установа које врше пресађивање,
- л) подноси годишњи извјештај министру о обављању послова из свог дјелокруга и резултатима програма трансплантације,
- љ) врши све друге послове предвиђене овим законом и статутом.

Члан 18.

Координациони центар предлаже Министарству здравља и социјалне заштите приступање Републике међународним организацијама за трансплантацију и закључивање споразума са иностраним правним лицима и организацијама ради размјене узетих органа, односно ткива.

IV- УЗИМАЊЕ ОРГАНА, ОДНОСНО ТКИВА ОД ЖИВОГ ДАВАОЦА

Члан 19.

Узимање органа, односно ткива од живих даваоца обавља се уколико нема одговарајућег органа односно ткива од умрлог даваоца а постоје налази доктора медицине који указују да ће доћи до побољшања здравственог стања примаоца примјеном таквог начина лијечења.

Члан 20.

За узимање органа, односно ткива од живог даваоца, потребна је сагласност Етичког комитета.

Члан 21.

(1) Прије узимања органа, односно ткива од живог даваоца, доктори медицине који врше узимање органа, односно ткива морају обавити одговарајућа

медицинска испитивања, ради процјене психофизичког и органског ризика по здравље даваоца и предузети мјере ради смањења ризика,

(2) Посљедице узимања органа, односно ткива по здравље даваоца, не смију бити у несразмјери са очекиваним побољшањем здравственог стања примаоца.

Члан 22.

(1) Доктор медицине који врши узимање органа, односно ткива дужан је поучити даваоца, о циљу и потреби узимања, као и о могућим посљедицама и ризику трансплантације,

(2) Поука из става 1. овог члана не смије бити сугестивна односно не смије ни на који начин утицати на одлуку даваоца, којом даје пристанак за узимање органа, односно ткива,

(3) Лице из става 1. овог члана има право на стручно мишљење од здравственог радника са потребним искуством у области трансплантације, који не учествује у узимању нити пресађивању органа, односно ткива тог лица,

(4) Пристанак лица из става 1. овог члана може се повући све до почетка поступка узимања органа, односно ткива.

Члан 23.

(1) Узимање органа, односно ткива се не може извршити од живог малољетног, односно пунољетног даваоца који је лишен пословне способности.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, из пупчане врпце новорођенчета могу се, за сродно и несродно пресађивање, прикупљати и чувати крвотворне и матичне ћелије,

(3) Министар прописује поступак прикупљања, чувања и употребе крвотворних матичних ћелија.

V- УЗИМАЊЕ ОРГАНА, ОДНОСНО ТКИВА ОД УМРЛОГ ДАВАОЦА

Члан 24.

(1) Узимање органа, односно ткива се може извршити тек пошто је утврђена мождана смрт даваоца.

(2) Министар прописује начин и медицинске критеријуме за утврђивање мождане смрти.

(3) Мождану смрт утврђује комисија здравствене установе састављена од најмање три доктора медицине, коју именује директор здравствене установе.

(4) Доктор медицине који учествује у узимању и пресађивању органа и ткива са умрле особе или је одговоран за бригу о могућим примаоцима органа и ткива, не смије учествовати у раду комисије из става 3 овог члана.

Члан 25.

(1) Јединице интензивне његе здравствених установа секундарног и терцијарног нивоа, морају утврђивати мождану смрт код особе у дубокој коми, која нема спонтано дисање, а постоји јасно доказан узрок који може да објасни ово стање.

(2) Установе из става 1. овог члана морају одмах пријавити сумњу на мождану смрт Координационом центру.

Члан 26.

(1) Узимање органа, односно ткива од умрлог, ради пресађивања у сврху лијечења се може извршити на основу уредно датог и евидентираног писаног пристанка за живота даваоца.

(2) Писани пристанак из става 1. овог члана даје се пред овлашћеним лицем Координационог центра, које именује директор Клиничког центра Бања Лука и пред овлашћеним лицем у здравственој установи које именује директор установе.

(3) На основу уредно датог и евидентираног писаног пристанка, Координациони центар и здравствена установа из става 2. овог члана, издаје потенцијалном даваоцу донорску картицу, у којој је евидентиран пристанак.

(4) Писану изјаву о недаривању органа и ткива, пунољетна особа способна за расуђивање даје изабраном доктору медицине примарне здравствене заштите, која се обавезно евидентира у здравственом картону и одмах доставља Координационом центру.

Члан 27.

(1) Узимање органа, односно ткива од умрлог даваоца се може извршити и ако се на основу његовог писаног пристанка, писаног пристанка члана породице или на други одговарајући начин сазна да се особа није изричито противила узимању органа односно ткива.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, узимање органа, односно ткива од умрлог даваоца се не може извршити ако се члан породице томе противи.

(3) Члан породице из чл. 2 г) овог закона, обавјештава се о намјераваном узимању органа, односно ткива и узима се његов писани пристанак.

(4) Уколико нема писаног пристанка, не може се приступити поступку узимања органа-ткива.

Члан 28.

(1) Узимање органа односно ткива од умрлог малољетног даваоца и пунољетног даваоца лишеног пословне способности, може се извршити само ако оба родитеља, ако су живи, или његов законски заступник, односно старатељ дају писани пристанак.

(2) Пристанак из става 1. овог члана даје се у писаном облику.

Члан 29.

(1) Узимање органа, односно ткива мртвог плода се може вршити под условом да је мајка дала писани пристанак и да постоји сагласност Етичког комитета.

(2) Доктор медицине који је извршио прекид трудноће не може учествовати у пресађивању органа и ткива добијених прекидом трудноће, нити на било који начин бити повезан и заинтересован за трансплантацију.

Члан 30.

Узимање органа, односно ткива, ако из околности због којих је настала смрт уследи судска обдукција, може се обавити само на основу дозволе надлежног истражног судије.

Члан 31.

Приликом узимања органа, односно ткива сви учесници овог поступка су дужни да тијело умрлог даваоца третирају са поштовањем и предузму све потребне мјере како би се повратио спољашњи изглед умрлог.

Члан 32.

(1) Ако овлашћена здравствена установа из члана 14. овог закона утврди да за органе, односно ткива умрлог даваоца на основу крвно – групне и ткивне подударности на територији Републике не постоји обољело лице коме се могу пресадити, орган, односно ткиво могу се понудити међународној организацији за трансплантацију чији је Република и БиХ члан, односно здравственој установи са којом је закључен споразум о сарадњи и размјени.

(2) Министар прописује начин наведеног поступка из става 1. овог члана.

VI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 33.

Ко противно овом Закону изврши узимање и пресађивање органа, односно ткива људског поријекла, казниће се према Кривичном закону Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 49/03, 108/04, 37/06 и 70/06).

Члан 34

Новчаном казном од 3000 до 100.000 КМ казниће се за прекршај здравствена установа:

1) ако даваоцу, примаоцу, односно лицу које даје пристанак када је давалац или прималац малољетан или лишен пословне способности, не пружи потпуно

објашњење о природи и намјени оваквог начина лијечења, о вјероватноћи његовог успјеха и евентуалним компликацијама (члан 6).

2) ако не утврди мождану смрт лица од кога је узет орган, односно ткиво (члан 24.),

3) ако не утврди мождану смрт (члан 25. став 1),

4) ако одбије да евидентира пристанак односно изричито противљење лица давању органа, односно ткива, ако о тој изјави не обавјести Координациони центар или ако је не чува, односно не евидентира на прописан начин у документацији (члан 26),

5) новчаном казном у износу од 500 до 10.000 КМ казниће се и одговорно лице здравствене установе за прекршаје из става 1. овог члана.

Члан 35

Новчаном казном од 500 до 5.500 КМ казниће се за прекршај доктор медицине који:

1) изврши пресађивање без пристанка примаоца односно његовог родитеља или старатеља када је лице малољетно или лице лишено пословне способности. (члан 6),

2) упути на, или изврши трансплантацију, а не постоје налази љекара који указују да ће доћи до побољшања здравственог стања примаоца од таквог начина лијечења (члан 8),

3) стави примаоца на листу чекања супротно реду хитности према клиничким индикацијама и одредбама овог закона (члан 13),

4) саопшти јавности информације о потреби за органима, односно ткивима супротно прописима. (члан 17 и-ј).

Члан 36.

(1) Новчаном казном од 3000 до 50.000 КМ казниће се за прекршај правно лице које се бави јавним информисањем, односно преношењем вијести (члан 10).

(2) Новчаном казном од 500 до 10.000 КМ казниће се за прекршај и одговорно лице у организацији која се бави јавним информисањем односно преношењем вијести, које огласи понуду или потребу за органима, односно ткивима (члан 10).

VII – ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37.

Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона прописати:

а) Критерије за тестирање давалаца у погледу болести које се могу преносити пресађивањем (члан 5.),

б) Начин прикупљања, чувања и саопштавања личних података, даваоцима и примаоцима органа и ткива, у сврху лијечења (члан 12. став 1),

в) Ближе услове простора, опреме и кадра, као и поступак верификације за здравствене установе које обављају дјелатност узимања и пресађивања органа и ткива, у сврху лијечења (члан 14. став 1. и 2.),

г) Начин вођења јединствене листе чекања за пресађивање по реду хитности и према клиничким индикацијама (члан 17. став 2е),

д) Начин и поступак рада координатора за узимање и пресађивање органа и ткива (члан 17. став 2ж),

ђ) Начин чувања и преноса органа и ткива намијењених пресађивању (члан 17. став 2к),

е) Поступак прикупљања, чувања и употребе крвотворних матичних ћелија (члан 23. став 3),

ж) Начин и медицинске критеријуме за утврђивање мождане смрти (члан 24. став 2.),

з) Начин остваривања сарадње у области трансплантације са међународним организацијама и асоцијацијама с циљем размјене органа и ткива ради пресађивања у сврху лијечења (члан 32. став 1.).

Члан 38.

До доношења подзаконских аката утврђених овим законом, примјењиваће се Правилник о условима за рад здравствених организација које обављају послове узимања, пресађивања, обраде-типизације и чувања дијелова људског тијела, („Службени лист СФРЈ“ број 64/91), и Правилник о ближим медицинским критеријумима и начину и поступку утврђивања смрти лица чији се дијелови тијела могу узимати ради пресађивања („Службени лист СФРЈ“, број 64/91).

Члан 39.

Даном ступања на снагу овог закона у Републици, престаје да важи Закон о условима за узимање и пресађивање дијелова људског тијела („Службени лист СФРЈ“, број 63/90 и 22/91).

Члан 40.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: _____/09

Датум: _____

Предсједник
Народне Скупштине
Мр Игор Радојичић

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е
ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА О УЗИМАЊУ И ПРЕСАЂИВАЊУ
ЉУДСКИХ ТКИВА И ОРГАНА

I - УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за дониошење овог закона садржан је у Амандману XXXII став 1. тачка 12. на чл. 68 Устава Републике Српске, према којем Република уређује и обезбјеђује здравствену заштиту.

II - РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Питања која се односе на узимање и пресађивање дијелова људског тијела до сада су била уређена Законом о условима за узимање и пресађивање дијелова људског тијела („ Службени лист СФРЈ“, број 63/90, 22/91).

Поред развоја савремене медицинске и других наука, клиничких и техничких достигнућа и новина у области превенције, дијагностике и лијечења, многе болести и данас се могу лијечити само трансплантацијом (терминална обољења бубрега, срца и крвних судова, јетре, леукозе и агранулоцитозе као болести крви и крвотворних органа, болести и повреде коштаног система, опекотина и др.). Скоро све ове болести су у порасту, и у знатној мјери, нарочито болести срца, бубрега и јетре, утичу на повећање опште смртности становништва, као и на енормни раст трошкова за њихову здравствену заштиту и лечење.

Законом о здравственој заштити и Законом о здравственом осигурању, те преузетим законима из СФРЈ, којима се уређује ова област, трансплантација је уређена непотпуно и уопштено (у погледу услова, поступка и начина за узимање и пресађивање, правне и медицинске заштите прималаца и донора и њихових права на здравствену заштиту) што је у великој мјери отежавало и онемогућавало спровођење закона и бржу и ширу примјену трансплантације у Републици Српској.

Разлог за доношење овог закона јесте и потреба да се процес трансплантације у Републици Српској усклади са прописима донијетим у земљама Европске заједнице. У том циљу у изради овог закона коришћена су решења из Закона о узимању и пресађивању дијелова људског тијела ради лијечења, из Земаља у окружењу, препорука Комитета министара Савјета Европе о оснивању, функцијама и одговорностима Координационог центра, као и водећи принципи Свјетске здравствене организације о трансплантацији људских органа и ткива.

III – ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ЗАКОНСКИХ РЈЕШЕЊА

Чланом 1. овог закона прописано је да се законом уређује узимање и пресађивање органа, односно ткива људског поријекла, ради лијечења обољелих лица.

Члановима 2,3,4,5,6 и 7 дефинише се значење израза, утврђивање смрти, пристанак даваоца, претходни поступак, пристанак и информисање примаоца и накнадни поступак.

Члан 8. прописује да се трансплантација може вршити само ако је то медицински оправдано, односно ако је то најповољнији начин лијечења, у складу са правилима медицинске струке.

Чл. 9, 10, 11, 12, 13 и 19. Нацрта Закона предвиђа се: да се узимање органа, односно ткива од живог даваоца ради пресађивања може вршити ако налази љекара указују да ће доћи до побољшања здравственог стања примаоца од таквог начина лечења; да за узимање органа, односно ткива није дозвољено плаћање било какве накнаде или стицање било какве друге користи; као и да су подаци о примаоцима и донорима професионална тајна.

Члановима 14. до 18. Нацрта овог закона утврђена је организација и обављање стручно-медицинских послова у вези са трансплантацијом, здравствене установе у којима се може вршити узимање органа, односно ткива, њихово чување и пресађивање као и организовање Координационог центра за трансплантацију органа и ткива Републике Српске, њен састав и рад.

Узимање и пресађивање органа, односно ткива од живог даваоца чл. 19. до 23. Нацрта Закона, детаљно је уређен поступак, начин и услови за узимање органа, односно ткива од живог даваоца, нарочито у погледу прибављања пристанка, а обавезан је и пристанак Етичког комитета.

Чл. 24. до 32. овог закона уређен је поступак, начин и услови за узимања органа односно ткива од умрлог даваоца (медицински критеријуми и начин утврђивања могуће смрти); обавеза утврђивања могуће смрти; регистрације даваоца од којих се могу узети органи односно ткива након смрти; органи и организације који врше регистрације ових лица и издају донорску картицу, као и узимање од умрлог даваоца који се није изричито противио.

Чл. 33. до 36. прописани су прекршаји за које се могу казнити правна и физичка лица, као и одговорна лица у правном лицу, те висина новчаних казни. Висина новчаних казни креће се у омјеру утврђеним Законом о прекршајима Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 34/06).

IV – УСКЛАЂЕНОСТ ЗАКОНА СА ЕВРОПСКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

Извршена је усклађеност са Европским законодавством.

V - ПОТРЕБНА ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ

За реализацију овог закона нису потребна додатна финансијска средства из Буџета Републике Српске, а дјелокруг рада координационог центра финансираће се из уговорених средстава Клиничког центра са Фондом здравственог осигурања Републике Српске.

VI – ПРИЈЕДЛОГ

Предлаже се доношење Закона о узимању и пресађивању људских ткива и органа.

МИНИСТАР

Проф. др Ранко Шкрбић